

НИКОЛА ВАПЦАРОВ

ПЕСЕН

chitanka.info

Във гората — враг стаен.
Във гората мрак и изстрел.
Той лежи, лежи ранен
и през тъпа болка мисли:

„Право стреля. Ще умра —
във гърдите ме улучи.
Свърна в гъстата гора
и избяга като куче.

Старата не ще изтрай.
Либето... ще ме прежали.
Ще прежали, то се знай,
но другарите — едва ли.

Тя смъртта ми, е добра.
И не жаля свойта младост,
ала исках да умра
някога на барикада...

Мислех, с песен... но беда —
право стреля и улучи.
Ех, да имаше вода,
а то в сух валог се случи...

Поолекна ми... така...
може би ще оживея?...
Някъде шуми река
и вода, вода се лее...

Някъде картечен лай...
Песни... нещо ме удари...
Дай вода! Вода ми дай!
Падам... дръжте се, другари!...“

*Във гората — враг стаен.
Във гората — мрак и изстрел.
Той сега е вцепенен
и не чувства, и не мисли.*

Издание: Никола Вапцаров. Съчинения, „Български писател“, С. 1979, под редакцията на Бойка Вапцарова

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.